

05-01-2018

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

45.P-1896/2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Mirni Panjan, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja SBERBANK d.d. Zagreb, Varšavska 6, OIB: 78427478595, koga zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu u Zagrebu, Ljubenko & partneri, protiv I. tuženika META NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Franje Miličevića 45, OIB: 93389782768, koga zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu u Zagrebu, Ećimović & Kaleb, II. tuženika FELICITER d.o.o. Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552, koga zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu u Zagrebu, Lozo & Partneri, radi utvrđenja, nakon glavne rasprave zaključene u prisutnosti stranaka, dana 07. studenog 2017.g., danom objave 22. prosinca 2017.g.,

riješio je

I Odbacuje se tužba tužitelja SBERBANK d.d. Zagreb, Varšavska 6, OIB: 78427478595 s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"I Utvrđuje se da su sa danom 21.03.2016. godine tužitelj i II-tuženik oslobođeni obveze I-tuženiku isplatiti iznos temeljem zadužnice II-tuženika izdane I-tuženiku na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013.

II Utvrđuje se da ne postoji dužničko vjerovnički odnos između I-tuženika i II-tuženika u iznosu od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koji je osiguran zadužnicom na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp koju je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013.

III Stavlja se izvan snage zadužnica II-tuženika izdana I-tuženiku na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013.

IV Nalaže se tuženima naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, a sve u roku od 8 dana".

II Tužitelj SBERBANK d.d. Zagreb, Varšavska 6, OIB: 78427478595 je dužan naknaditi parnični trošak I. tuženiku META NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Franje Miličevića 45, OIB: 93389782768 u iznosu od 84.450,00 kn u roku od 8 dana.

III Tužitelj SBERBANK d.d. Zagreb, Varšavska 6, OIB: 78427478595 je dužan naknaditi parnični trošak II. tuženiku FELICITER d.o.o. Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552 u iznosu od 84.450,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv I. i II. tuženika u kojoj navodi da je 19.02.2013.g. II. tuženik izdao I. tuženiku zadužnicu na iznos od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama s uvećanjem od osam posto prema čl. 29 st. 2 ZOO-a koja je potvrđena od strane javnog bilježnika u Zagrebu, Zorana Jelavića, pod br. OV-1780/13 od 20.02.2013.g., a temeljem koje zadužnice je I. tuženik pokrenuo ovrhu pred Općinskim sudom u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, dana 15.04.2013.g. protiv II. tuženika, te tužitelja kao ovršenikovog dužnika, kao i da je dana 25.04.2013.g. Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu donio rješenje o ovrsi br. Ovr-956/03 kojim je određena ovrha na novčanim sredstvima na računu II. tuženika koji se vodi kod tužitelja, pljenidbom tražbine II. tuženika po posebnom računu koji se vodi kod tužitelja, radi isplate iznosa od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama tekućim od 14.01.2011.g.

Tužitelj navodi da se očitovao da ne može postupiti po navedenom rješenju o ovrsi jer je pljenidba određena po posebnom – tzv. escrow računu tužitelja, a nakon čega je sud dana 05.12.2013.g. donio rješenje o ovrsi kojim je naložio ovdje tužitelju da isplati I. tuženiku sve obroke koje je propustio isplatiti od 25.04.2013.g. pa nadalje.

Isto tako, tužitelj navodi da je povodom žalbe tužitelja, Županijski sud u Zagrebu ukinuo ovo rješenje o ovrsi i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje dana 26.03.2015.g. u kojem postupku je dana 29.02.2016.g. sud donio rješenje kojim se odbija prijedlog ovrhovoditelja, tj. I. tuženika prema ovdje tužitelju protiv kojeg rješenja je I. tuženik podnio žalbu, povodom koje je Županijski sud u Zagrebu odlukom br. Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017.g. preinačio prvostupanjsku odluku i naložio tužitelju isplatiti I. tuženiku sve obroke koje je propustio isplatiti, sve temeljem zadužnice na iznos od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama s uvećanjem od osam posto prema čl. 29 st. 2 ZOO-a.

Nadalje, tužitelj navodi da je povodom te ovrhe, I. tuženik podnio FINA-i zahtjev za izravnu naplatu temeljem iste osnove, te da je dana 02.08.2017.g. s računa tužitelja izdvojeno na poseban račun ukupno 6.367.756,85 kn.

Također, tužitelj navodi da je za vrijeme trajanja navedenog ovog ovršnog postupka na računu tužitelja, nad II. tuženikom pred ovim sudom, Stalna služba u Karlovcu pod br. Stpn-205/15 sklopljena predstečajna nagodba dana 18.01.2016.g. koja je pravomoćna dana 21.03.2016.g. i kojom predstečajnom nagodbom je utvrđena obveza II. tuženika prema I. tuženiku u iznosu od 1.819.176,79 kn, te se II. tuženik obvezao isplatiti istu I. tuženiku uz 120 mjeseci počeka, počevši od pravomoćnosti rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe uz jednokratnu isplatu po proteku počeka, a također je I. tuženiku utvrđena uvjetna tražbina prema II. tuženiku po osnovi regresa s naslova jamstva po ugovoru o kreditu sklopljenom s ovdje tužiteljem.

Zatim, tužitelj navodi da su u postupku predstečajne nagodbe nad II. tuženikom koji je otvoren 11.05.2015.g. pozvani svi vjerovnici II. tuženika prijaviti tražbinu do zaključno 11.06.2015.g., a I. tuženik je sam prijavio tražbinu od 1.819.176,79 kn – bez ikakve pisane dokumentacije o osnovi te tražbine, te iznos od 12.173.958,34 kn

uvjetne tražbine s naslova regresa po osnovi jamstva I. tuženika prema tužitelju iz ugovora o kreditu, no tužitelj ističe da je sam I. tuženik podneskom od 09.08.2017.g. u ovršnom predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu – izričito naveo da je tražbina koju ostvaruje u postupku izravne naplate od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama – odvojena i različita od tražbine u iznosu od 1.819.176,79 kn.

Tužitelj zaključuje da I. tuženik nije prijavio svoju tražbinu prema II. tuženiku po osnovi zadužnice na iznos od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama koja tražbina je dospjela 11.04.2011.g. pa ju je prema datumu dospijeca – I. tuženik trebao prijaviti u postupku predstečajne nagodbe nad II. tuženikom do dana 11.05.2015.g., kao i da tražbina I. tuženika prema II. tuženiku iznosi nagođenih 1.819.176,79 kn, a dospijeće plaćanja je odgođeno do 22.03.2026.g.

Tužitelj navodi da su II. tuženik i tužitelj oslobođeni plaćanja iznosa po ispravi koja je temelj ovog postupka (po zadužnici) – s obzirom na oslobođenje od isplate iznosa koji je veći od iznosa prihvaćenog postotka u predstečajnoj nagodbi, te smatra da je II. tuženik oslobođen plaćanja po zadužnici, a tako da je oslobođen plaćanja po zadužnici i ovdje tužitelj s danom 18.01.2016.g., a I. tuženik je u postupku predstečajne nagodbe vođenom nad njim dopisom od 17.12.2014.g. FINI naveo da ima potraživanje prema ovdje II. tuženiku u iznosu od 1.762.247,68 kn.

U odnosu na rješenje o ovrsi Županijskog suda u Zagrebu, br. GŽ Ovr-870/17 od 16.05.2017.g. tužitelj je podnio prijedlog za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa, prijedlog za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava, te prijedlog za odgodu provedbe ovrhe i prigovor treće osobe, prijedlog za obustavu ovrhe, izvanrednu reviziju, a Općinski građanski sud u Zagrebu nije reagirao na ove pravne lijekove do dana podnošenja ove tužbe kojom tužitelj traži utvrđenje određenog pravnog statusa zadužnice, a uz sve podnosi i prijedlog za privremenu mjeru radi zaštite tužitelja.

Tužitelj obrazlaže da je tužitelj vjerovnik I. i II. tuženika temeljem ugovora o kreditu od 27.11.2007.g. i sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama upisanim u zemljišnim knjigama od 27.11.2007.g., ovršnog dana 31.12.2012.g. koji nisu podmirili svoj dug prema tužitelju, te tužitelj navodi da smatra da je zadužnica na iznos od 3.378.654,42 kn – fiktivna i da ne proizvodi pravne učinke jer se u podlozi ove zadužnice niti u jednom postupku koji se vodi pred sudovima, a isto tako i pred FINOM – ne vidi osnova (temeljem) te zadužnice i ona nije nikada ničime opravdana, te nije poznat pravni posao temeljem kojeg je ona izdana, a prema navodima I. tuženika, ona je izdana dana 20.02.2013.g. za obvezu koja je dospjela 11.04.2011.g., što po tužitelju budi sumnju u naknadno namjerno izdavanje zadužnice za obvezu koja nije podmirena 2 godine prije njenog izdavanja.

Tužitelj ovom tužbom traži da se utvrdi da su tužitelj i II. tuženik oslobođeni obveze I. tuženiku isplatiti iznos od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama, da se utvrdi da ne postoji dužničko-vjerovnički odnos između I. i II. tuženika u iznosu od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama, traži da se stavi izvan snage zadužnica II. tuženika izdana I. tuženiku na iznos od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama.

U podnesku od 22.09.2017.g. tužitelj ističe navode vezane za prijedlog za donošenje privremene mjere, u pogledu blokade računa na dan 07.08.2017.g. s iznosom od – 12.924.489,63 kn, zatim navodi da osnova tužitelja povećava iznos blokade na ukupan iznos od 24.741.403,36 kn, te navodi da se I. tuženik nalazi u

međufazi između obustavljenog postupka predstečajne nagodbe i otvaranja stečajnog postupka jer nema nikakve imovine niti projekata, a niti ugovorenih poslova, da je I. tuženik u planu financijskog i operativnog restrukturiranja od 05.12.2014.g. naveo da je ukupna aktivna na dan 31.10.2014.g. iznosila 1.940.250,00 kn i da se sastojala u cijelosti od potraživanja kupaca među kojima je potraživanje koje tužitelj ovom tužbom osporava, te da je čl. 10 Sporazuma o poslovnoj suradnji sklopljenog između tužitelja i II. tuženika, regulirano pitanje posebnog računa banke tužitelja koji se otvara za posebne namjene, te da su sva sredstva po tome računu založena u korist tužitelja.

U odgovoru na tužbu I. tuženik navodi da tužitelj podnošenjem tužbe vrijeđa procesno načelo ne bis in idem i res iudicata, da je zadužnica apstraktni pravni posao, da je I tuženik upisao dobrovoljno založno pravo na novčanim sredstvima II. tuženika, te da je uz ovo dobrovoljno založno pravo, dostavom rješenja o ovrsi br. 956/13 stekao i prisilno založno pravo na tražbini II. tuženika prema tužitelju za isplatu novčanih sredstava na računu do iznosa tražbine od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama, te navodi da je o tražbini I. tuženika prema II. tuženiku pravomoćno odlučeno, te da to nije tražbina na koju utječe postupak predstečajne nagodbe otvoren nad II. tuženikom, poziva se na čl. 71 st. 2 ZFPPN-a, te navodi da se sudskom odlukom ne može zabraniti naplata po ovršnoj ispravi ili po rješenju o ovrsi, a ovdje da je rješenjem Županijskog suda pravomoćno odlučeno o postojanju dugovanja, navodi da isti stav zauzima i Europski sud za ljudska prava u presudi Brletić protiv Hrvatske, te da se u ovoj parnici u kojoj se traži utvrđenje činjenice da tuženiku tužitelj ništa ne duguje, donijeta pravomoćna presuda o dugovanju i da se radi o presuđenoj stvari, a zadužnica kao privatna isprava potvrđena kod javnog bilježnika se izdaje u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja, te ista kao takva ima dokaznu snagu javne isprave, te ista potvrđuje istinitost u njoj sadržane tražbine pa smatra da je neosnovana toč. II i III tužbenog zahtjeva.

I. tuženik navodi da je u odnosu na tražbinu II. tuženika prema tužitelju stekao dobrovoljno i prisilno sudsko založno pravo, te navodi da je I. tuženik dana 26.02.2013.g. na temelju Sporazuma o osiguranju potraživanja solemniziranog pod brojem OV-1712/13 od 21.02.2013.g. u upisnik upisao založno pravo na novčanim sredstvima II. tuženika na računima kod tužitelja i ostalih banaka i kreditnih i financijskih institucija, te je tako stekao dobrovoljno založno pravo o kojem je obavijestio tužitelja, a u pogledu sudskog založnog prava, navodi da je rješenje o ovrsi donijeto otiskivanjem štambilja, te je stečeno izvršenom dostavom rješenja o ovrsi ovršenikovu dužniku kojim mu se zabranjuje da ispuni tražbinu svom vjerovniku.

U pogledu prijave tražbine u postupku predstečajne nagodbe, I. tuženik navodi da je imao status razlučnog vjerovnika prema čl. 56 st. 1 ZFPPN-a jer je imao založno pravo, te je kao razlučni vjerovnik koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje imao pravo pokrenuti i voditi sudski ili javnobilježnički ovršni postupak radi prodaje stvari ili unovčenja prava i nakon otvaranja postupka predstečajne nagodbe pa stoga predmetna tražbina ne predstavlja tražbinu na koju utječe postupak predstečajne nagodbe, te se protivi suprotnim navodima tužitelja, te dodaje da je ovršni postupak pokrenut prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad II. tuženikom, te se protivi toč. I tužbenog zahtjeva tužitelja, kako navodi, tim više što je osnova plaćanja ovršna odluka Općinskog suda u Zagrebu, Stalne službe u Dugom Selu br. 170 Ovr-1562/2016 od 29.02.2016.g. koja je preinačena rješenjem Županijskog suda, a ne zadužnica kako to pogrešno i neutemeljeno navodi tužitelj.

Stoga I. tuženik predlaže da se tužba odbaci sukladno čl. 194 st. 3 ZPP-a i čl. 333 st. 2 ZPP-a, a podredno da se tužbeni zahtjev odbije.

U odgovoru na tužbu II. tuženik, u odnosu na meritum spora, navodi da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe na utvrđenje, te da su ovako postavljeni tužbeni zahtjevi nezakoniti jer tužitelj želi onemogućiti i opstruirati naplatu temeljem pravomoćne i ovršne sudske odluke donesene od strane nadležnog suda u zakonito provedenom ovršnom postupku jer pokretanjem ovog postupka tužitelj želi osporiti pravomoćnu i ovršnu odluku Županijskog suda u Zagrebu br. Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017.g. i navodi da za takvo nešto nema zakonske osnove, te da bi suprotno predstavljalo povredu načela ne bis in idem i presuđene stvari, navodi da činjenice koje tužitelj u tužbi iznosi mogu eventualno biti predmet raspravljanja u parnici koja bi proistekla iz predmetne ovrhe, te navodi da je tužitelj u ovršnom predmetu Ovr-6234/2017 rješenjem od 12.09.2017.g. – upućen u parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim pa je za očekivati da je već podnesena odgovarajuća tužba, navodi da nije niti jasno što znači "staviti zadužnicu izvan snage", a odnos I. i II. tuženika – se tužitelja ne tiče.

II. tuženik također navodi da je I. tuženik stekao založno pravo na novčanim sredstvima i da to može biti predmet raspravljanja samo u ovršnom postupku odnosno u parnici na koju je iz tog ovršnog postupka tužitelj upućen.

Stoga II. tuženik predlaže da se tužba odbaci, a podredno da se odbije tužbeni zahtjev.

U podnesku od 07.11.2017.g. tužitelj navodi da mu nije jasan navod II. tuženika o zlouporabi procesnih prava, navodi da je pozivanje na načelo ne bis in idem, neosnovano, kao i navod da se tužitelja ne tiče odnos I. i II. tuženika, navodeći da je važno utvrditi točno stanje duga jer I. tuženik traži tužitelja isplatu duga za koji tvrdi da ga ima prema II. tuženiku.

Tužitelj također navodi da je on vjerovnik oba tuženika prema Sporazumu radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama, solemniziranog kod javnog bilježnika Obrenije Ribarić iz Zagreba, pod br. OV-18524/07 koji je postao ovršan dana 31.03.2012.g., te ugovora o kreditu, i to prema I. tuženiku kao jamcu platcu i prema II. tuženiku kao korisniku kredita, te navodi da je tužitelj kao razlučni vjerovnik o svojem razlučnom pravu obavijestio FINA-u i dužnika u postupku predstečajne nagodbe nad II. tuženikom, te mu je isto evidentirano i tužitelj se nije odrekao prava na odvojeno namirenje, a tražbina tužitelja prema II. tuženiku je utvrđena u postupku predstečajne nagodbe u iznosu od 12.173.958,34 kn.

Isto tako, tužitelj navodi da je on i vjerovnik I. tuženika što je Nagodbeno vijeće FINA-e utvrdilo u predstečajnom postupku nad I. tuženikom, u iznosu od 11.816.913,73 kn prema rješenju o utvrđivanju tražbina od 26.01.2015.g.

Tužitelj smatra da s obzirom da ima ovršno potraživanje prema I. i II. tuženiku, da je time evidentna i njegova aktivna legitimacija i pravni interes u ovom postupku.

Tužitelj također navodi da je bitno da se II. tuženik oslobađa obveze prema I. tuženiku tražbine koju nije prijavio u predstečajnoj nagodbi, te navodi da se tuženici uopće nisu očitovali o navodima iz tužbe i dostavili dokaz o postojanju tražbine po ovršnoj ispravi i da ne iznose niti jedan meritorni prigovor, osim procesnih pa tužitelj zaključuje da tražbina očito ne postoji jer bi uredni i savjestan gospodarstvenik već u odgovoru na tužbu dostavio dokaze o postojanju tražbine koja je osigurana zadužnicom.

Na ročištu 07.11.2017.g. stranke su ostale kod svojih navoda, također su tuženici naveli da ne spore vjerodostojnost preslika zadužnice br. OV-1780/13, tuženici su također ostali kod svog prigovora vrijednosti predmeta spora (koji prigovor su iznijeli u odgovorima na tužbu).

Na ovom ročištu je glavna rasprava zaključena.

Provedeni su dokazi uvidom u preslik zadužnice od 19.02.2013.g. ovjerene po javnom bilježniku u Zagrebu, Zoranu Jelaviću br. OV-1780/13 od 20.02.2013.g. (l. 11-13), u preslik prijedloga za ovrhu na novčanim sredstvima ovršenika temeljem čl. 211 Ovršnog zakona predan Općinskom sudu u Sesvetama, Stalnoj službi u Dugom Selu dana 25.04.2013.g. (l. 14-17), u rješenje Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Dugom Selu br. Ovr-956/13 od 05.12.2013.g. (l. 18-20), u rješenje Županijskog suda u Zagrebu, br. Gžovr-841/14 od 11.11.2014.g. (l. 21-23), u rješenje Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Dugom Selu br. Ovr-1562/16 od 29.02.2016.g. (l. 24-26), u rješenje Županijskog suda u Zagrebu br. Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017.g. (l. 27-29), u preslik podneska ovrhovoditelja META NEKRETNINE d.o.o. Zagreb upućen Financijskog Agenciji od 28.07.2017.g. s punomoći i zahtjevom za izravnu naplatu novčane tražbine (l. 30-34), u specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje GŽ OVR-870/17 (l. 35), u dopis Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu br. Stpn-205/15 od 18.01.2016.g. uz zapisnik i rješenje o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom FELICITER d.o.o. Sesvete od 18.01.2016.g., te zaključak od 13.05.2016.g. (l. 36-42), u rješenje FINA-e o otvaranju redovnog postupka predstečajne nagodbe nad FELICITER d.o.o. Sesvete od 11.05.2015.g. (l. 43-47), u preslik podneska ovrhovoditelja META NEKRETNINE od 09.08.2017.g. u predmetu OPGS u Zagrebu br. Ovr-6234/17 (l. 48-51), u podatke o ukupnom iznosu tražbina vjerovnika na dan 17.11.2014.g., te popis dužnikovih radnji na dan 17.12.2014.g. (l. 52), u preslik žalbe i prijedloga odgode provedbe ovrhe u predmetu Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Dugom Selu br. Ovr-956/13 od 20.12.2013.g. s punomoći (l. 53-59), u preslik prijedloga odgode provedbe ovrhe u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Ovr-1562/16 od 21.07.2017.g. s nalogom za plaćanje pristojbe (l. 60-65), u preslik prijedloga proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa, te prijedlog odgode prijenosa zaplijenjenih sredstava od 03.08.2017.g. (l. 66-72), u preslik revizije podnijete u predmetu Ovr-1562/2016 Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 08.08.2017.g. (l. 73-78), u preslik podneska u predmetu Ovr-1562/2016 Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 30.08.2017.g. (l. 79-81), u rješenje FINA-e o otvaranju redovnog postupka predstečajne nagodbe nad FELICITER d.o.o. Sesvete od 11.05.2015.g. (l. 82-86), u tablicu 5 – Tablica utvrđenih tražbina (l. 87), u dopis Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu br. Stpn-205/15 od 18.01.2016.g. uz zapisnik i rješenje o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom FELICITER d.o.o. Sesvete od 18.01.2016.g., te zaključak od 13.05.2016.g. (l. 88-93), u Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama od 27.11.2007.g. ovjeren po javnom bilježniku u Zagrebu, Obreniji Ribarić (l. 94-99), u Ugovor o kreditu br. 500894 od 27.11.2007.g. ovjeren po javnom bilježniku u Zagrebu, Obreniji Ribarić (l. 100-109), u punomoći ovjerene po javnom bilježniku u Zagrebu, Obreniji Ribarić (l. 110-113), u ispis iz sudskog registra za društvo VOLKSBANK d.d. (l. 114-115), u ispis iz sudskog registra za društvo FELICITER d.o.o. (l. 116-117), u ispis iz sudskog registra za društvo META NEKRETNINE d.o.o.

(l. 118-119), u preslik izvotka iz zemljišne knjige zk.ul.br. 5550 k.o. Sesvetski Kraljevec (l. 120-123), u potvrdu o redosljedu osnove za plaćanje s kamatom (l. 124), u povijesni izvadak iz sudskog registra za I. tuženika (l. 131-133), u povijesni izvadak iz sudskog registra za II. tuženika (l. 134-137), u potvrdu FINA-e o redosljedu osnove za plaćanje s kamatom od 07.08.2017.g. (l. 141), u detaljan prikaz računa (l. 142), u Plan financijskog i operativnog restrukturiranja od 05.12.2014.g. (l. 143-148), u Sporazum o poslovnoj suradnji od 22.02.2008.g. (l. 149-155), u Listu provjere Ugovora i priložene dokumentacije prije isplate kredita od 26.02.2008.g. (l. 156), u Listu provjere Ugovora i priložene dokumentacije prije isplate kredita od 22.02.2008.g. (l. 157), u Listu provjere Ugovora i priložene dokumentacije prije isplate kredita od 29.11.2007.g. (l. 158), u rješenje VTS RH br. Pž-7599/05 od 12.01.2006.g. (l. 182-182a), u rješenje VTS RH br. Pž-10731/13 od 29.01.2014.g. (l. 183-183a), u rješenje VTS RH br. Pž-5487/08 od 20.08.2008.g. (l. 184-184a), u rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Ovr-6234/2017 od 12.09.2017.g. (l. 185-188, 198-204), u rješenje Županijskog suda u Splitu br. Gžovr-2555/2014 od 30.11.2015.g. (l. 189-189a), u preslik stranice pravo i porezi br. 9 (l. 190), u Prijedlog za glavni upis od 26.02.2013.g. (l. 215-216), u dopis punomoćnika I. tuženika upućen tužitelju – dostava obavijesti o založnom pravu od 27.02.2013.g. (l. 217-218), u preslik prijedloga za ovrhu na novčanim sredstvima ovršenika temeljem čl. 211 Ovršnog zakona predan Općinskom sudu u Sesvetama, Stalnoj službi u Dugom Selu dana 25.04.2013.g. (l. 219-222), u preslik stranice pravo i porezi br. 2 (l. 223-225), u preslik stranice stvarno pravo (l. 226-228), u presudu Europskog suda za ljudska prava od 16.01.2014.g. (l. 229-236), u presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. P-5942/2015 od 21.07.2017.g. (l. 237-241), u sentencu – pravomoćno presuđena stvar kao negativna procesna pretpostavka (l. 242), u podnesak META NEKRETNINE d.o.o. upućen FINA-i od 28.07.2017.g. s zahtjevom za izravnu naplatu (l. 244-246), u rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Stalne službe u Dugom Selu br. Ovr-1562/16 od 29.02.2016.g. (l. 247-249), u rješenje Županijskog suda u Zagrebu br. Gž Ovr-870/2017 od 16.05.2017.g. (l. 250-252), u rješenje Županijskog suda u Varaždinu br. Gž-318/15 od 23.06.2015.g. (l. 253-254), u rješenje Županijskog suda u Varaždinu br. Gž-3632/13 od 14.10.2013.g. (l. 255-256), u rješenje VSRH br. Rev-x 1252/11 od 03.07.2013.g. (l. 257-258), u sentencu – postupak predstečajne nagodbe (l. 259), u rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Ovr-6234/2017 od 12.09.2017.g. (l. 264-270), u preslik tužbe META NEKRETNINE d.o.o. Zagreb podnesene Trgovačkom sudu u Zagrebu 16.04.2015.g. pod br. P-921/2015 sa zapisnikom s pripremnog ročišta od 02.05.2017.g. (l. 275-281), u rješenje FINA-e od 26.01.2015.g. s Tablicom utvrđenih tražbina, zapisnikom s ročišta za utvrđivanje tražbina od 01.07.2015.g. (l. 290-302).

Svi provedeni dokazi ocijenjeni su u smislu čl. 8 ZPP-a, svaki posebno i u njihovoj međusobnoj vezi.

Temeljem čl. 40 st. 3 ZPP-a utvrđena je vrijednost predmeta spora iznosom od 3.378.654,42 kn, a s obzirom da je tužitelj vrijednost predmeta spora iznosom od 153.000,00 kn – prenisko označio, a tuženici su prigovarali ovako označenoj vrijednosti predmeta spora.

Pritom su tuženici naveli da smatraju da je vrijednost predmeta spora 10.135.963,26 kn, no ovu vrijednost sud nije prihvatio.

Naime, predmet tužbenog zahtjeva, onako kako je on postavljen, je utvrđenje da

su tužitelj i II. tuženik oslobođeni obveze isplatiti iznos od 3.378.654,42 kn, zatim da ne postoji dužničko-vjerovnički odnos između I. i II. tuženika u iznosu od 3.378.654,42 kn, te da se stavlja izvan snage zadužnica izdana na iznos od 3.378.654,42 kn pa je u ovom slučaju očito da je predmet tužbenog zahtjeva zapravo obveza u iznosu od 3.378.654,42 kn, a na koji iznos je ispunjena i zadužnica i u odnosu na koji iznos tužitelj traži utvrđenja u toč. I i II tužbenog zahtjeva pa sud smatra da je upravo vrijednost predmeta spora ovaj iznos od 3.378.654,42 kn, te da se ovi iznosi iz tog razloga ne mogu zbrajati.

Toč. III tužbenog zahtjeva, tužitelj traži da se stavi izvan snage zadužnica II. tuženika izdana I. tuženiku na iznos od 3.378.654,42 kn (sa zateznim kamatama), a koju zadužnicu je potvrdio javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreba, pod br. OV-1780/13 dana 20.02.2013.g.

Međutim, ovakav tužbeni zahtjev nije dopušten jer je predmetna zadužnica privatna isprava potvrđena kod javnog bilježnika Zorana Jelavića, te ista ima dokaznu snagu javne isprave (čl. 230 st. 1 ZPP-a).

Međutim, ova potvrđena zadužnica istovremeno ima i učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i dalje prenosi na ovrhovoditelja i ista potvrđuje istinitost navoda u njoj (pa tako i sadržane tražbine), te se ovdje s obzirom da se radi o učinku pravomoćnog rješenja o ovrsi ne može primijeniti čl. 230 st. 3 ZPP-a jer se radi o javnoj ispravi s učinkom pravomoćnog rješenja o ovrsi.

Osim toga, ovako postavljeni tužbeni zahtjev bi ustvari upućivao na poništenje javne isprave, a za što ovaj sud nije nadležan jer se poništenje javne isprave može tražiti u upravnom postupku, no ovakvo poništenje – ovdje nije niti moguće u upravnom postupku.

Stoga je ovaj dio tužbenog zahtjeva nedopušten, te je isti odbačen.

U pogledu tužbenog zahtjeva u toč. I, tužitelj prije svega ne može imati pravni interes da se utvrdi da je II. tuženik oslobođen obveze prema I. tuženiku (temeljem predmetne zadužnice).

Naime, u ovom slučaju, ovako postavljenim tužbenim zahtjevom dolazi i do konfuzije stranaka, te tužitelj kao jedna parnična strana ne može tražiti utvrđenje koje se tiče suprotne parnične strane, i to još k tome utvrđenje koje se odnosi na ispunjenu zadužnicu između dva tuženika jer je u takvom slučaju tužitelj zapravo treća osoba i njega se ne može ticati odnos stranaka iz zadužnice.

Stoga tužitelj nema pravni interes za ovako postavljeni tužbeni zahtjev u toč. I, u odnosu na II. tuženika i u odnosu na predmetnu zadužnicu pa ovakav zahtjev treba u svakom slučaju primjenom čl. 187 ZPP-a – odbaciti.

U odnosu na toč. I tužbenog zahtjeva i traženje utvrđenja da je s danom 21.03.2006.g. tužitelj oslobođen obveze I. tuženiku isplatiti iznos iz zadužnice – treba reći da je tužbeni zahtjev, dakle u odnosu na samog tužitelja, također nedopušten, a s obzirom da se radi o činjenici obveze isplate po predmetnoj zadužnici koja ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi i u odnosu na koju je pravomoćno odlučeno pravomoćnim sudskim rješenjem, tj. rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, br. Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017.g. kojim rješenjem je naloženo tužitelju kao ovršenikovom dužniku isplatiti I. tuženiku iznos koji je propustio izvršiti prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, pod brojem Ovr-956/13 od 25.04.2013.g., od ukupno 3.378.654,42 kn.

Stoga je u pravu I. tuženik kada u svom odgovoru na tužbu navodi da bi usvajanjem ovakvog tužbenog zahtjeva došlo do povrede načela ne bis in idem i načela presuđene stvari pa je i u odnosu na samog tužitelja u toč. I tužbenog zahtjeva, tužba odbačena, temeljem čl. 194 st. 3 i 4 ZPP-a i čl. 333 st. 2 ZPP-a.

U odnosu na toč. II tužbenog zahtjeva, kojom tužitelj traži da se utvrdi da ne postoji dužničko-vjerovnički odnos između I. tuženika i II. tuženika u iznosu od 3.378.654,42 kn sa zateznim kamatama koji je osiguran predmetnom zadužnicom na isti ovaj iznos, tužitelj također nema i ne može imati pravni interes za podnošenje ovakvog zahtjeva jer je u pogledu ove zadužnice već rečeno da ista ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi, te bi usvajanjem ovakvog zahtjeva došlo do raspravljanja činjenica koje su već raspravljene u predmetu Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ Ovr-870/17, a što nije dopušteno pa ovakav zahtjev treba odbaciti sukladno čl. 194 st. 3 i 4 ZPP-a i čl. 333 st. 2 ZPP-a.

Na tražbinu iz zadužnice ne utječe postupak predstečajne nagodbe nad II. tuženikom jer se u pogledu I. tuženika radi o razlučnom vjerovniku, dakle vjerovniku koji ima dobrovoljno i prisilno (sudsko) založno pravo prema pravomoćnom rješenju o ovrsi, te se I. tuženik nije odrekao ovog svog prava u postupku predstečajne nagodbe.

I. tuženik je imao parnični trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 33.780,00 kn (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. 142/12), zastupanja na ročištu od 07.11.2017.g. u iznosu od 33.780,00 kn (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. 142/12), te pdv-a 25 % u iznosu od 16.890,00 kn, te mu je isti dosuđen temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a.

II. tuženik je imao parnični trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 33.780,00 kn (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. 142/12), zastupanja na ročištu od 07.11.2017.g. u iznosu od 33.780,00 kn (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. 142/12), te pdv-a 25 % u iznosu od 16.890,00 kn, te mu je isti dosuđen temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a.

U Zagrebu, 22. prosinca 2017.g.

Sudac:

Mirna Panjan, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja.

Za točnost otpavka:
Marina Radaković

